

[Helge Adam Møller]

Når indenrigsministeren starter med ret hurtigt at sige, at det konservative forslag er én lang bredside mod retsgarantier, vil jeg godt have at vide, hvad det er for retsgarantier, som vi helt urimeligt vil fjerne.

Når ministeren i slutningen af sit indlæg siger, at Socialdemokratiet og regeringen ikke vil bryde internationale konventioner, ligger der helt klart underforstået, at det gør dette forslag; hvorfor skulle man ellers nævne det? Derfor vil jeg godt spørge, om der er et eneste punkt, hvor dette forslag bryder med nogen international konvention, og om det ikke er korrekt, at der allerede på side 1 i første spalte af de almindelige bemærkninger står, at vi lægger stor vægt på, at alle indgåede internationale konventioner og aftaler nøje skal overholdes. Hvis det er korrekt, synes jeg ikke, at indenrigsministerens bemærkning burde være gjort.

Dorte Bennedsen (S):

Det beslutningsforslag, vi har til behandling, består af 10 punkter, hvor forslagsstillerne ønsker enten lovændringer eller anden form for indsats i relation til udlændingeloven. De fleste af disse 10 punkter blev luftet af Det Konservative Folkeparti, da vi sidst gennemførte ændringer af udlændingeloven for ca. 1½ år siden, og de blev afvist af et flertal, bl.a. fordi flere af dem strider imod vore internationale forpligtelser. Man må derfor i sit stille sind undre sig over, at de kommer på bordet igen allerede nu, da det jo er just det samme Folketing, og man kunne godt få den tanke, at forslaget er fremsat med henblik på brug uden for dette hus.

Flere af de opremsede punkter kræver ikke lovændringer, men kan gennemføres – i hvert fald delvis – rent administrativt. Jeg tænker her først og fremmest på punkt 5 om hurtigere asylsagsbehandling, men også på punkt 3 om indsats over for kriminelle asylansøgere.

I betragtning af at Det Konservative Folkeparti i mere end 10 år har haft ministerposten just på dette område, virker det mildt sagt forunderligt, at partiet først nu indser, at der bør gøres noget. Jeg har simpelt hen ikke tal på de gange, jeg fra denne talerstol har opfordret den tidligere justitsminister til at gøre en ordentlig indsats for at forkorte asylsagsbehandlingstiden, uden at det dog satte sig nogen form for spor, før det til sidst lykkedes Socialdemokra-

tiet at aflokke ministeren et løfte i forbindelse med det sidste udlændingeforlig i juni 1992, et løfte om, at sagsbehandlingstiden for første og anden instans skulle nedbringes til 8-9 måneder. Hvis det ikke var så alvorlig en sag, kunne det faktisk godt pirre min humoristiske sans, at just Det Konservative Folkeparti nu rumler med de store gebærder efter at have siddet med hænderne i skødet i 10 år.

8 af de 10 punkter i forslaget kan Socialdemokratiet ikke støtte. For så vidt angår asylsagsbehandlingstiden og spørgsmålet om de kriminelle asylansøgere, har vi altid ment, at indsatsen bør forstærkes, og det vil jo også ske med det forslag, som regeringen kommer med – om en måneds tid bliver det vel efter det, ministeren sagde i sin tale, hvor ministeren også redegjorde for lidt af indholdet.

Da jeg er meget enig i de ting, ministeren sagde om en række af disse punkter, skal jeg ikke bruge længere tid på det, men kun sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte vedtagelsen af det foreliggende forslag.

John Vinther (KF):

I Danmark indførte vi i 1973 i bred politisk enighed et indvandrerstop. På trods heraf må vi konstatere, at der alene i det sidste tiår er sket en tilvækst i antallet af udlændinge i Danmark på godt 100.000 personer. En meget væsentlig del af forklaringen herpå er, at retskravet på familiesammenføringer reelt har udhulet indvandrerstopet.

Jeg er i den forbindelse godt klar over, at en del af de udlændinge, der kommer til Danmark i medfør af familiesammenføringsreglerne, kommer, fordi de gifter sig med danske statsborgere, men det er ubestrideligt, at mange herboende udlændinge – og typisk udlændinge fra lande, der ligger langt fra Danmark og har et andet kulturmønster end det danske – benytter sig af vore meget liberale familiesammenføringsregler til at hente ægtefæller her til landet.

Derfor ønsker vi i Det Konservative Folkeparti, at retskravet på familiesammenføring afskaffes. Muligheden skal fortsat bestå, men det må ske på grundlag af en konkret vurdering af den pågældende families samlede tilhørsforhold til Danmark. Det betyder naturligvis, at vi i en lang række tilfælde – nemlig dem, hvor dette tilhørsforhold ikke er til stede – vil nægte